

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0013 van 29 maart 2010
in de zaak 2009/0066/SA/1/0040

In zake:

1. [REDACTED]
- en
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim Mertens
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

*Tussenkommende
partij:*

[REDACTED]

die woonplaats kiest bij mevrouw Ingrid Vandebeek – Jaspers,
wonende te 3630 Maasmechelen, Langstraat 78

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 november 2009, strekt tot de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de verwerende partij van 1 oktober 2009 waarbij het door de tussenkommende partij ingesteld administratief beroep van 22 juni 2009 tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen van 28 mei 2009 houdende weigering van de wijziging van een verkavelingsvergunning wordt ingewilligd en aan de tussenkommende partij de vergunning verleend wordt voor het wijzigen van de verkaveling met betrekking tot het kadastraal perceel, [REDACTED], gelegen aan de [REDACTED] te Beringen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 maart 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Architect ■■■ die verschijnt voor de tussenkomende partij, heeft ter zitting verklaard dat de tussenkomende partij zich akkoord verklaart om voorlopig, dit is tot er uitspraak wordt gedaan over het verzoek tot vernietiging, geen gebruik te maken van de door de bestreden beslissing verleende vergunning.

Advocaat Mertens die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord en heeft verklaard dat de verzoekende partij er geen bezwaar tegen heeft dat de uitspraak over de schorsing onbepaald wordt uitgesteld.

De heer Tom Roosen die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij vraagt bij brief van 26 december 2009 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 27 januari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij, voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing, kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Met een aanvraagdossier opgesteld op 23 maart 2009 diende de heer ■■■, architect en tevens mede-eigenaar van het perceel, namens de tussenkomende partij (zijn moeder) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het wijzigen van een verkavelingsvergunning voor een perceel gelegen in de ■■■ te Beringen (Koersel).

De aanvraag had betrekking op het perceel kadastraal gekend onder ■■■.

Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 goedgekeurd gewestplan Hasselt-Genk is dit perceel gelegen in een woongebied.

Voor het deel van het gemeentelijk grondgebied waar het perceel gelegen is, bestaat er een bijzonder plan van aanleg dat de ordening nader bepaalt, nl. het BPA "Verruimd Koersel", goedgekeurd bij M.B. van 24 februari 1998. Volgens dit BPA is het perceel gelegen in de "zone centrumgebied".

Het perceel maakt als lot 4 ook deel uit van een voor het BPA goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling 3582-V1971/00008, vergund bij besluit van 15 september 1971 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen. Deze verkaveling werd niet opgeheven door het latere BPA "Verruimd Koersel".

Met de aanvraag wordt een wijziging van de verkavelingsvoorschriften gevraagd voor lot 4 in functie van het bouwen van een tweewoonst. Er wordt een wijziging gevraagd voor wat betreft de bestemming, de dakvorm (met dakterras), de afsluitingen en de materialen, meer bepaald:

- 2 woongelegenheden i.p.v. 1;
- kroonlijsthoogte deels minder dan 4.50m (i.p.v. tussen 4.50m en 6m);
- gecombineerd dak (deels plat en hellend) met dakterras i.p.v. dakhelling tussen 25° en 40°;
- gevels in hedendaagse, duurzame en esthetische materialen i.p.v. welgevormde bakstenen, natuur- of kunstmatige stenen;
- dak in geprepatineerde zink i.p.v. pannen, natuur of kunstleien;
- afsluitingen: haagbeplanting over de volledige zijdelingse perceelsgrenzen (de hoogte variërend van 1.50m tot aan de voorbouwlijnen verder naar achter tot 2m) i.p.v. maximum 70cm (van achteruitbouwstrook tot achtergevellijn) en maximum 1.50m vanaf achtergevellijn.

Betreffende de sub 1 vermelde aanvraag, waarvan het ontvangstbewijs dateert van 31 maart 2009 werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen een openbaar onderzoek gehouden van 3 april 2009 tot en met 9 mei 2009. Al de eigenaars van een lot uit de verkaveling werden voorafgaand reeds in kennis gesteld door de aanvrager zelf.

Tijdens dit openbaar onderzoek werden er acht bezwaarschriften ingediend, drie door al de overige eigenaars van de loten uit de verkaveling, drie door aanpalende eigenaars en twee door eigenaars van een tegenovergelegen perceel. Deze bezwaarschriften hielden verband met inkijk en privacyhinder, veroorzaakt door de woning op de verdieping en door het ruime terras op het verdiepniveau.

Na een voorwaardelijk gunstig advies van de brandweer, formuleerde de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de stad Beringen op 19 mei 2009 een ongunstig advies over de aanvraag

Bij besluit van 28 mei 2009 sloot het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen zich aan bij het advies van zijn gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en werd de vergunning voor de wijziging van de verkavelingsvergunning geweigerd.

Dit besluit werd aan betrokkene toegezonden per aangetekende brief van 5 juni 2009.

Bij een aangetekende brief van 22 juni 2009 stelde de heer [REDACTED] een beroep in bij de deputatie van de provincie Limburg tegen het hierboven vermelde besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen.

Na een (aanvullend) onderzoek werd tijdens de zitting van 1 oktober 2009 door de deputatie het besluit genomen om het beroep van de heer [REDACTED] in te willigen en de gevraagde vergunning voor de wijziging van de verkavelingsvergunning toe te kennen. In het besluit werden de motieven hiervoor opgegeven, waaruit bleek waarom werd afgeweken van het advies van de 3de Directie van het provinciebestuur.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij voert aan dat het ingestelde beroep onontvankelijk is omwille van de laattijdigheid ervan.

Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich slechts op indien zou blijken dat de voorwaarden voor de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vervuld zouden zijn.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter zitting van 22 maart 2010 verklaart de tussenkomende partij voorlopig, dit is tot wanneer de Raad zich ten gronde over het verzoek tot vernietiging zal hebben uitgesproken, geen gebruik te zullen maken van de verleende vergunning.

De verzoekende partij heeft verklaard in dat geval niet aan te dringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partij, de begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partij geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode geen nadeel aan de verzoekende partij kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan de belofte en alsnog de bestreden beslissing zou uitvoeren, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting d.d. 29 maart 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS